

Мечтатели

Бр.5, год.4, 81.СОУ"Виктор Юго"

Вестникът е награден с грамота от конкурса "Освобождението на София"

По инициатива на ЮНЕСКО през 1994 година в Париж на специална междуправителствена конференция за статута на учителя **5 октомври** е определен за международен ден на учителя.

В България празникът е въведен с Решение № 697 от 29 септември 2006 г. на Министерски съвет.

Да се посветиш на Училището и търпеливо да изграждаш интелекта на младото поколение не е само професия, то е призвание.

Нужен е възрожденски дух и голямо сърце, за да създадеш от малкото неуро дете личност, а това е мисия с много труд, всеотдайност и вяра, вдъхновени от голямата любов към знанието.

Честит празник, скъпи учители!

В броя:

Учениците
питат,
учителите
отговарят

С тези интервюта
редколегията на
СИП "Млад
журналист"
започва
поредицата
"Нашите любими
учители",
посветена на
5 октомври –
Международен
ден на учителя и
1 ноември – Ден
на народните
будители.

1. Господин Христов, ако сега не бяхте директор на 81 СОУ „Виктор Юго”, с какво бихте се занимавали?

Благодаря за въпроса. Знам с какво бих се занимавал. Бих работил с машини, където липсва взаимодействие с хора или бих се занимавал с нещо в областта на спорта.

2. Как приемате работата си като удоволствие или задължение? През последните 10 години научихте ли нещо от учениците?

Определено работата за мен е удоволствие. Зарежда ме с усещането, че помагам заедно с целия екип на училището да изграждаме хора, личности, ценности и това не е задължително да става веднага. Искам да кажа, че това е процес, това са принципи, философия, а може би и кауза.

Една определено положителна характеристика на моята професия е, че всеки ден научавам нещо ново от хората, с които се срещам. Изводът, до който стигнах през последните десет години от работата ми в училище е, че за да постигнеш успех, трябва да се отнасяш с учениците като с равен на себе си.

3. Кое е най - нестандартното нещо, което сте правили?

Втори хубав въпрос! Сигурно са много неща. Но ще споделя нещо от моето детство. Времето, когато бях ученик в началния етап, през едно лято посещавах лятна забавачка, тогава така се наричаше занималнята. На мен и на група от още пет момчета ни поставиха задача да представим на градския фестивал негърски танц. За целта ни боядисаха кожата с черна боя за печка - представихме се много добре, но после вкъщи едва си измихме боята.

4. Лесно ли прощавате грешките и кои грешки не бихте простили никога?

Когато работиш с хора, трябва да се научиш да прощаваш. Особено когато работиш с млади хора - това е задължително. Не бива да се прощава, когато си дал на другата страна повече от един шанс да си “научи урока” и за пореден път получаваш разочарование. Човек трябва да отстоява принципите, в които вярва! Ако трябва да го дефинирам по-точно не бих простила грешка, в основата на която стои злонамереност.

5. **Ако можете да изберете едно свръхестествено качество, което да притежавате, какво би било то и защо?**

Бих си пожелал по-често да се усмихваме, защото нещата с усмивка се рашават по-лесно и защото много ценя чувството за хумор.

1. **Г-жо Табакова, Вашият образ на преподавател в 81 СОУ „Виктор Юго” и преподавател в УНСС е впечатляващ. Споделете за пречките, с които се сблъскахте в първите години от професията си като учител?**

Началото бе твърде отдавна. Не си спомням много. Но всяко начало е трудно. Липса на опит, може би.

2. **Според Вас към какво трябва да подтиква един преподавател своите ученици?**

Ценностите в живота на всеки са твърде различни, но аз подтиквам моите ученици да бъдат искрени, да отстояват себе си, да имат мечти и амбиции! И най-вече да се борят за тях. Да обичат родината си и да познават нейното минало, за да се гордеят, че са българи.

3. **Тъй като преподавате история, предмет свързан с миналото, любопитно ни е какво е Вашето отношение към разделното събиране на отпадъци?**

Положително! За огромно съжаление това в България не се прави или се прави съвсем частично.

4. **Представете си, че получавате възможност да започнете всичко отначало. Какво бихте променили във Вашия живот?**

В личен план нищо защото харесвам и обичам семейството и децата си, приятелите си и най-вече учениците, с които работя. В служебен бих се борила срещу бюрокрацията в държавата ни и в частност в образователната система.

1. **Госпожо Симонова, какво Ви накара да станете учителка?**

Имах щастието да ми преподават прекрасни учители. Много съм им благодарна и никога няма да ги забравя! Особено учителите ми по биология, химия и история. Възхищавах им се, исках да стана като тях. Не зная дали го постигнах. Вие като мои бивши ученици можете по-правдиво да прецените.

А професията учител обикнах благодарение на учителката ми от 1 до 4 клас. Тя беше за мен повече от пример.

2. **Имала ли сте момент, в който сте искали да смените професията си? Защо?**

Като всеки човек и аз съм имала трудни моменти в живота си. Но точно тогава разбираш дали тази професия е Твоята. Никога не съм се дори замисляла, дали да сменя професията си. За мен тя е призвание, не просто работа за пари.

3. **Когато бяхте дете кой учебен предмет Ви беше най-лесен и кой най-труден?**

Любими предмети като дете? Затруднявате ме. Все пак това беше доста назад във времето. Но със сигурност са били биология, химия и музика. Първите два, защото преподавателите бяха страхотни. А музиката - тя просто е в кръвта ми. Обичам да пея, вие знаете.

4. **Какво обичате да правите през свободното си време, когато не сте на работа?**

През свободното ми време, когато не съм при внучето си във Франция, обичам да чета, да плета и да шия.

*Редакционен екип:
Учениците от
СИП "Млад журналист"*

*Ръководител на екипа:
К.Радкова*